

Publicerad 2016-12-16 23:07 av Solstrale

En saga som i stunden föddes likt en stjärna nu föds på himlen... Den vill påminna oss om att godhet finns, att kärlek finns och att du är beviset...

EN SAGA OM HUR ONDSKA MÖTTE ÄLSKA

de alla trodde ondskan var på väg mot dem... de fruktade sin egen död i möte med detta hemska... de var övertygade att ondskan var på väg att ta över... rädslan skrämde många till likgiltighet uppgivenhet och maktlöshet... det var exakt vad ondskan önskade och manade människor att känna... tidningsrubrikerna var mycket hjälpsamma med att sprida skräck... alla blev räddare och räddare för ondskans grepp våld smärta och bråd död... ingen kunde till sist tänka på något annat...

varje natt spelades de grymmaste hemskaste mest groteska filmerna för dem som satt sömnlösa rädda och ensamma... på nyheterna sändes direktsända reportage från krigszonerna runt om i världen... varje kanal och varje internet sida spelade på våld hot misär via filmer som skräckdrama deckare thrillers aktion terror hardcorporno etc etc... även alla radiokanalerna spelade tung depriverande musik som inte gick att värja sig emot... osökt kom fantasin att uppfatta krig ond bråd död och skräck... stäng TVen tänker du, stäng radion, stäng datorn, stäng telefonen, stäng dörrar fönster takluckor dra för gardiner kryp ned under täcket göm dig...

ondskan var det enda människan tänkte på och till sist blev hon så rädd för ondskan att hon misstolkade allt för ondska... runt omkring människorna skedde goda ting och goda gärningar gavs till henne... rädslan att ondskan skulle ta över blev så stark att hon betraktade alla för att ha en dold ond agenda... skrik bråk drama slagsmål våldsamheter misshandel knivdåd skjutningar förgiftningar förakt hat rat mobbning rasism främlingsfientlighet förtal utsatte de varandra för av rädsla... ingen kunde tro på det goda för varje dag såg människan fler och fler bevis på ondskan... människorna var paniska och slog i vild panik, uppskrämda och skräddade, omkring sig... ingen kunde se eller få bekräftelse på några goda gärningar så de hade helt tappat hoppet...

åren blev till decennier, decennier till århundraden och århundraden till årtusenden... nu hade ondskan fått liv och var vardagsmat för alla... kanibalism tortyr misshandel var vad familjerna utsatte varandra för... de jagade och slaktade släkte efter släkte och tog allt de kunde komma över... att stjäla såg som en allt för mild hämndaktion varför inte hugga ihjäl grannarna som fredagsnöje innan middagen och spela in alltsammans sända det och själv kolla på det... det fanns inte nog av sätt att njuta av lust att hämnas ondskan och deklarerera sig ha rätten att försvara de sina... för det var väl självförsvar visst var det väl...

alla människor på jorden ägde vapen använde vapen sköt med vapen slogs med vapen... de sov med vapen åt med vapen satt på vapen föddes med vapen muterade fast vapen på sina kroppar... människorna forskade fram effektivare farligare hemskare vapen... på sjukhus bar de vapen och barnen i skolorna och på dagis bar vapen... och alla sköt med vapen när de blev rädda att de mötte ondskan... för det var väl självförsvar så säg... lagarna slopades och istället bestämdes att var en människa död så hade den varit i maskopi med ondskan för se så många som vittnade till förövarens fördel varje rättegång... den som dödades hade ju redan betraktats som ett hot så skjut bar skjut så onskans elände på jorden försvinner...

en pojke och en flicka föddes i en enslig del på jorden där kyla och snö föll nio månader om året... de blev de sätaste vänner och såg detta öde mänskligheten mött... men dessa två nya individer hade något som de andra inte höll för kärt... de hade varandra och de hade vänskap... dessa två trodde på varandra och stöttade varandra... de överbryggde konflikter med att samtala och de kunde skratta tillsammans så som inga andra... men de var också smarta och höll det för sig själv när ingen såg på... istället bjöd de då och då in en oinvigd och lärde hur det också gick att se på saker och ting... en dag var de fyra stycken som gick ut i sin by och sökte upp likasinnade... men de stötte på problem nästan genast men se de hade räknat ut allt och fogade sig... men de lät sig inte övertygas om att vad alla andra höll på med var det enda rätta ...

i sin enkla gärning fann de att många såg häpet på dem och en viss hänfördhet för att de var annorlunda valde de att fånga upp... de betraktades allt mer av andra som en grupp som fick människorna att lätta upp... med tiden blev det fler och fler som vägrade skjuta sedan vägrade vapen och stiftade lagar om förbud mot civila att bära vapen... pojken och flickan blev vuxna och kära i varandra... de gifte sig och fick barn som lekte så som de hade lekt som barn utan fruktan och utan rädsla för någonting... de hade sett sitt egenvärde och förstått att kärleken existerar även om det först bara var mellan två människor på jorden...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten